

**Overfen:** I Anledning af de Bemærkninger, vi hørte af den ærede Landstingsmand for 7de Kredts (Madsen), har jeg lyst til at sige nogle faa Ord. Naar det ærede Medlem mente, at i de Egne af Landet, hvor man havde nogen Erfaring med Hensyn til den frivillige Fattigforsørgelse, vilde Loven ikke have videre Betydning og ikke blive modtagen med Velvilje, skal jeg dertil bemærke, at jeg, som tror at have nogen Erfaring i kommunale Sager, sikkert antager at denne Betragtning ikke vil holde Stik i det mindste vil den det ikke der, hvor jeg kender Forholdene bedst. Jeg bor i en Landkommune, der har en Befolkning af omtrent 1,200 Menneſter, og jeg ſkulde tage meget fejl, om der ikke den 1ste Juli vil mælde ſig der mindſt 21 med fuld Ret til at ſaa Underſtøttelse i Genhold til denne Lov, og jeg tror, at jeg med fuld Sikkerhed kan udtale, at i det mindſt 20 af dem vilde være ſærdeles glade ved at kunne komme med denne Lov i Haanden til Sogneraadene. Naar det ærede Medlem endvidere mente, at Loven vilde være en Hindring for den Frivillighed med Hensyn til at hjælpe Smaafolk, ſom der hidtil har været mange Steder, vil jeg ſige, at derſom ſaa var, vilde det rigtignok være meget ſlem, men det tror jeg ſlet ikke vil blive Tilfældet. Jeg tror tværtimod, at den ikke alene vil blive en forøget Spore for Beſtyrelſerne af de fattiges Kaſe til at holde Folk oven Banded, navnlig mellem deres 50. og 60. Aar. Det tvivler jeg ikke paa, det ligger ganſke ligefrem i Sagens Natur. Det ſkulde undre mig, om Loven ikke vilde have den Følge i mange Tilfælde, at den vil forøge den frivillige Fattighjælp. Jeg har ogsaa nogen Erfaring i den Retning. Den lille Kommune, hvori jeg bor, har i den ſidſte Sneſ Aar været blandt de Kommuner, der have ydet de ſtørſte Bidrag til de fattiges Kaſe, og jeg kan ſige, at der er udrettet meget derved. Jeg er ſaaledes vis paa, at der i diſſe Aar ikke er kommet mere end en eneſte Familie paa over 50 Aar under det offentlige Fattigvæſen.

**Indenrigsminiſteren (Ingerslev):** Den ærede 3dje Landſttingsmand for 7de Kredts (Bjerre) nævnte jo allerede ved første Behandling, at efter hans Mening burde der ſte en mindre Forandring, hvor der er Tale om det Bidrag, ſom Opholdskommunen ſkal yde i Genhold til denne Lov. Man vil erindre, at i normalt maa det antages at blive  $\frac{1}{8}$ , det ærede Medlem ønsker heſt  $\frac{1}{10}$ , alſaa en Nedgang fra  $12\frac{1}{2}$  pCt. til 10 pCt. Jeg udtalte den Gang, og jeg

ſkal ogsaa ſige det nu, at i og for ſig ſkulde jeg ikke have noget imod en ſaadan Endring, hvis den ſkulde finde Samſtemning i dette Ting, og jeg kan ikke antage andet, end at der i det andet Ting ikke vilde blive gjort nogen væſentlig Indvending derimod, thi Forholdet maa jo bero paa et Skøn. Det ærede Medlem erkender jo, at Opholdskommunen ſom den, der beſtemmer Underſtøttelſens Størrelſe, bør yde noget, og ned under de to Tal kan man vel ikke godt gaa, naar man virkelig vil give det Votum, Opholdskommunen er pligtig til at give overfor Underſtøttelſens Anſættelſe, nogen virkelig Betydning. Det maa bero paa et Skøn, det faſtholder jeg, og derfor kan der ikke være noget til Hindre for en Endring, thi det er klart, at intet Menneſke paa Forhaand kan ſige, hvorledes denne Lov vil virke overfor Købſtæderne. Det ærede Medlem erkendte ogsaa, at der er noget til Gunſt for Købſtæderne i Loven, men at det kunde umulig veje op mod, hvad han mente er til Stade for dem. Det tror jeg ikke lader ſig ſige paa Forhaand. Man maa ikke glemme, at hvad der ſærlig er til Gunſt for dem er, at nu flytter, ſom det ærede Medlem ſagde, Folk i en ældre Alder i et ikke ringe Omfang ind til Bjerne og vinde Forførgelſesret der, for ſaa vidt de ikke i en vis Tid fordrer Fattigunderſtøttelſe, men naar denne Lov udkommer, er der en Beſtemmelſe, der ſiger, at ſaa længe en Perſon modtager Alberdomsforførgelſe, betragtes hans Erhvervelſe af Forførgelſesret i hans Opholdskommune ſom hvilende, alſaa fra 56-Aaret, foruſat at Underſtøttelſe begæres ved 60-Aaret, vilde vedkommende ikke vinde Forførgelſesret mere i Bjerne, foruſat at de trænge til Underſtøttelſe efter denne Lov. Det er noget, der maa lægges den allerhøjſte Vægt paa, og det er umuligt forud at vide, hvorledes denne Beſtemmelſe vil virke, og er det ſaa, at en større Strøm gaar ind til Bjerne, iſær de Bjer, der ere større Centretr for Omſætningen, og at de maa modtage en større Del af Befolkningen — de drage ogsaa Nytte deraf — og bliver det fremdeles Tilfældet, maa det erindres, at de vedkommende ikke herefter vilde vinde Forførgelſesret, i alt Fald ikke nær i det Omfang ſom nu, og det kan ſaa en ſaadan Betydning, at Loven kan komme til at virke rent økonomiſt paa Udgifterne, ſaa at den bliver til Gunſt for Bjerne. Det maa jeg beſtemt fremhæve, idet jeg erkender, at om der ſkal være Tale om  $\frac{1}{8}$  eller  $\frac{1}{10}$ , maa bero paa et Skøn, men det er ikke muligt forud at ſige, kommunalt ſet, om Loven vil virke til Gunſt for Landet eller for Bjerne